

வாழ்க்கையே வாழதானே

அம்மா, அப்பா, பெரிய பொண்ணு, சின்ன பொண்ணு, நடு
பொண்ணு, ப்பா குடும்பம்னா இப்படி இருக்கனும்

[எங்கள் வீட்டில் எல்லா நாளும் கார்த்திக்கை

இப்படிலாம் சொல்லனும்-னு எனக்கும் ஆசையா தான் இருக்கு,
ஆனா இங்க நடக்குற கதைய பாருந்க...

அம்மா- மல்லிகா

அப்பா - மணிக்கண்டன்

பெரிய பொண்ணு - தேன்மொழி

நடு பொண்ணு - சனிமொழி

சின்ன பொண்ணு - அருண்மொழி

காட்சி:1

தூக்கத்தில் அம்மாவின் பழைய நினைவுகள்

அப்பா: மல்லி!!! மணி 8:30 ஆச்சு இன்னும் என்ன தூக்கம்?

இன்னைக்கு பிரேக் பாஸ்ட் என்ன? நேரம் ஆகுது.

அம்மா: ஜோயோ ← நான் மறந்துட்டேங்க! மாவு இல்லை அப்பா: அடா ←
இதை முதல் நாளே பார்க்க மாட்டங்களா? நீயும் உன் சேமிப்பும் ! நீ

எதையாவது சேவுப் பண்ணையும் னு நினைச்சு மிஸ் பண்ணிட்டே
தான் இருக்க.

[மல்லிகா சமையலைறியிருந்து ஒரு வாரம் முன்பு வாங்கிய பிரெட்
பாக்கெட்டை கொண்டு வந்தாள்].

அம்மா: இது இருக்குங்க. ஜயோ இது ஊசிப் போச்சுங்க←

அப்பா : பாத்தியா← இது உனக்கு வேணும் தான்← போன வாரமே
கனி ஸ்கலுக்கு பிரெட் கேட்டா நீன்ன சொன்ன? அவசரத்துக்கு
வேணும் சொன்ன இப்போ பாரு← யாருக்கும் பிரயோஜனம் இல்ல!

சேமிப்புக்கு ஒரு அளவு இருக்குமா← எதையுமே நாளைக்கு,
நாளைக்குன்ன வெச்சு, இன்னைக்கு இருக்கிற ஒரு சின்னச்
குந்தோழத்தை இழக்காது← நாளைக்கு நம்ம நல்ல நிலைமைக்கு
வந்தாலும் இப்ப இருக்கிற நேரமும் சாதோசமும் திரும்ப வராது! சரி
டைம் ஆச்சு, நா கிளம்புறேன்.

காட்சி 2:

அதே அறை, மல்லிகா இன்னும் நாற்காலியில் அமர்ந்திருக்கிறாள்.
இதுவும் மல்லிகாவின் பழைய நினைவு!

அருள்மொழி: அம்மா! எனக்கு இன்னைக்கு ஸ்கூல் பிக்னிக்!

எனக்கு ஸ்நேக்ஸ் நெறய குடு மா! சாக்லேட் வாங்கி தா மா!

அம்மா: என்னது சாக்லேட்டா? அதெல்லாம் சாப்பிட்டா பூச்சி பல் வரும். இதுவாம் நல்லது இல்ல பல்லை பத்திரமா வெச்சுக்கணும்

கனிமொழி: அம்மா, இன்னைக்கு பாட்டு கிளாஸ்-ல ஃபீஸ் கட்ட லாஸ்ட் டேட்டு, கட்டலைன்னா certificate வாங்க முடியாது.

அம்மா: பாட்டு கிளாஸ்-லா வேணாம் அதை விட்டுட்டு நீயும் தேன்மொழி மாதிரி படிப்பாரு படிப்புதான் முக்கியம்! அந்த ஃபீச-ஆ நான் RPS-ல போட்டா, ஒரு வருஷத்துல எவ்வளவு கிடைக்கும் தெரியுமா? Future ல ஒரு நல்ல காலேஜ்-ல சோட் கடெச்ச ஃபீஸ் கட்ட யூஸ் ஆகும்.

தேன்மொழி: அம்மா, நான் ஒரு சம்மர் இண்டர்ன்ஷிப் அப்னை பண்ணைனும். அதுக்கு 7 நாள் கேம்ப் போகனும் அது என் கரௌயர்க்கு யூஸ் ஆகும்.

அம்மா: கேம்ப் ஆ? அதெல்லாம் தேவையில்லை, ஆடுன்லைன்ஸ இண்டர்ன்ஷிப் பண்ணைவாம்! கேம்ப் போய் குத்தடிக்க நான் காச கொடுக்க முடியாது! இந்த எல்லாப் பணத்தையும் சேமிச்ச, உன் கல்யாணத்துக்குப் போட்டு வைக்கணும்!

சோகத்துடன் வெளியே சென்ற மகள்கள்.

காட்சி :3

தூக்கத்தில் விழித்த மல்லிகா!

பெரிய மகள் வளர்ந்து படிப்பிற்கு ஏற்ற வேலை இல்லாமல் ஊதியதிற்காக உழைக்க அழரம்பித்தாள்.

கணிமொழி அலைபேசியில் அம்மாவுடன் பேசியது.

மல்லிகா அலைபேசி சத்ததில் முழித்தால்

அம்மா: கனி←←← சொல்லும்மா!!

கனி: அம்மா போன வாரம் நீங்கொடுத்த சில்லறைகள், தாத்தா கொடுத்த பாக்கெட் மணி, இதுவாம் வச்சு என் கடைசி செமஸ்டர் ஃபீஸ்-ஐ கட்டியாச்சு, அருண் - ஓட காலேஜ் ஃபீஸ் கட்டியாச்சு, ஹாஸ்டல் ஃபீஸ் க்கு தேன் அக்கா பணம் அனுப்பிட்டாங்க.

நாங்க உங்க பியூச்சர் சேவிங்ஸ் ல கை வைக்கல, எங்க பிரஸன்ட் ட்ரீம்ஸ் க்காக போராடுறோம். நீ கவலைப்படாம பத்திரமா இரும்மா.

(அலைபேசி வைக்க -ப்பட்டது)

அம்மா (உடைந்த குரவில்):

ஜயோ← நான் இவ்வளவு நாள் என்ன செஞ்சுட்டிருக்கேன்? என் சேமிப்பை விட, இவங்களோட சந்தோஷம் தான் எனக்குப் பெருசன்னு நான் புரிஞ்சுக்கலையே←

நான் அவங்களுக்குத் தேவைப்பட்டபவே ஒரு நல்ல அம்மாவா பக்கத்துல இல்லை
யே— பியூச்சர் பத்தி மட்டுமே யோசிச்ச , என் முழு வாழ்க்கையும் எந்த நினைவுக
ஞும் இல்லாத வெறுமையான வாழ்க்கையா இருக்கே !

காட்சி 4:

வாழ்க்கையை புரிந்து கொண்ட மல்லிகா.

வார கடைசி அனைவரும் ஊருக்கு வரும் நேரம்,

வீடு அலங்கரிக்கப்பட்டு, ஸ்னக்ஸ் தயார் நிலையில் இருக்கிறது.

மூவரும்:- அம்மா ←← உங்க சமையலை ரொம்ப மிஸ் பண்ணோம் அப்பா இன்னும்
வரலையா? எப்போ வருவாங்க.

அம்மா: இன்னும் கொஞ்ச நேரத்துல வந்துருவாங்க , சரி எல்லாரும் எப்படி
இருக்கோங்க? அம்மா தொல்லை இல்லாம...

மூவரும்: ஏன் மா இப்படி சொல்றிங்க, நோங்க இல்லாத இடம் எங்களுக்கு எப்பவும்
வெறுமை தான்

அம்மா: அதல்லாம் விடுங்க வாங்க உங்களுக்கு புடிச்சதெல்லாம் பண்ணிருக்கேன்
கேனு இந்த வேலைய விடு மேல நீ என்ன படிக்க ஆசை படுரே நான் சேமிச்ச
காசு வச்ச உங்களுக்கு புடிச்ச படிப்பை படிக்க வைக்குறேன் உங்களுக்கு புடிச்ச
வேலைக்கு போங்க. அருண் -உனக்கு புடிச்ச சாக்லேட் இந்தாா← கனி உங்க
மியூசிக் ஷெசர் பாத்து பேசிட்டேன் நீ உன் ஃப்ரீ டைம்ல கிளாஸ்க்கு போ.

மூவரும் :- அம்மாவை அணைத்து நன்றி செல்கிறார்கள்

அம்மா: என்னோட ப்யூச்சர் பிலான் ல ஒரு பெரிய மாற்றம் சென்றுகொண்டேன் ! இனி நான் சேவு பண்றதுக்கு முன்னாடி உங்க ஆடசைகளுக்கு ஸ்பென்ட் பண்ணுவேன்

அப்பா: ஹே! நீ இப்போ தான் சரியான ரஸ்ட்டுக்கு வந்திருக்க!.

நான் எப்பவும் சொல்லுறது இதுதான் நீ சேத்து வைக்குற பணம் என்னிக்கும் உதவாமப்போகாது ஆனா உன் அன்பும் அக்கறையும் தான் உன் வாழ்க்கைக்கு அர்த்தம் கொடுக்கும்.

அம்மா: ஆடமாங்க இனி நான் வாழப் போறேன் ! ஓவ்வொறு நிமிஷத்தையும் உங்கக்கூட சந்தோசத்தோட சிரிப்போட முழுசா அனுபவிக்கப் போறேன் ← ஏன்னா....வாழ்க்கையே வாழத்தானே

[எங்கள் வீட்டில் எல்லா நாளும் கார்த்திக்கை]

-ப்பா குடும்பம் னா இதான் டா குடும்பம்